

بررسی اثر تحریکات بینایی در بهبود تمیز شنیداری کودکان آموزش‌پذیر سندرم داون شهر تهران

فاطمه خلیلی کرمانی^۱، صفیه بهزادی^۲، محمد هادی جاذبی زاده^۳

^۱ کارشناس گفتاردرمانی، دانشگاه علوم پزشکی سمنان؛ کارشناس ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن

^۲ استادیار، دکترای علوم جانوری، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن

^۳ کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن

چکیده

سابقه و هدف: علی‌رغم وجود مشکل در پردازش و تمیز شنیداری افراد مبتلا به سندرم داون، این افراد مجهز به سیستم بینایی قوی می‌باشند. جفت شدن فرایندهای بینایی و شنیداری بر طبق crossed modality و نیز تاثیر عملکرد نورون‌های آینه‌ای با توجه به نقش آنها در انتقال معنای حرکت از بینایی به شنیداری، دلایل انتخاب و ارایه حرکات بینایی برای تاثیرگذاری بر مهارت شنیداری در مطالعه حاضر محسوب می‌شوند.

روش بررسی: در این پژوهش با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند و بر اساس تحقیقات مشابه، تعداد ۶۰ فرد مبتلا به سندرم داون آموزش‌پذیر شرکت داده شده و با نمونه‌گیری تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. در ابتدا تست تمیز شنیداری wep man از هر دو گروه گرفته شد. به گروه آزمایش، ۱۰ جلسه الگوهای بینایی ارائه و بعد مجدد تست مذکور اجرا شد. پس از گردآوری اطلاعات، در دو سطح توصیفی و استنباطی تحلیل به عمل آمد.

یافته‌ها: تحلیل داده‌ها از طریق student t دو گروه مستقل و وابسته، نشان داد که تحریکات بینایی بر بهبود تمیز شنیداری کودکان سندرم داون موثر خواهند بود ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: این تحقیق نشان می‌دهد که تحریکات بینایی در کودکان سندرم داون می‌تواند مهارت تمیز شنیداری آنها را تقویت کند.
واژگان کلیدی: تمیز شنیداری، کراس مودال، نورون‌های آینه‌ای، سندرم داون.

مقدمه

تطبیقی مشاهده/ اجرایی می‌تواند یک اجرای خودکار مستقیم را بر عهده گیرد، فعالیت مشاهده شده را تقلید کند، یا نوعی تحریک داخلی غیر مستقیم از فعالیت مشاهده شده بدون فعالیتهای حرکتی همراه را در بر داشته باشد (۲). یافته‌های اخیر MRI نشان دادند که نواحی وسیعی از مغز از جمله کورتکس پیش حرکتی قدامی، لوب آهیانه‌ای تحتانی و نیز نواحی حرکتی و لوب میانی گیجگاهی، چه در حین مشاهده و چه در حین انجام یک عمل، فعالیتشان بیشتر می‌شود (۴،۳).

نتیجه‌گیری که از پیوگی‌های چندگانه در مورد کارکرد سیستم نورون‌های آینه‌ای انسان شده، این است که نورون‌های آینه‌ای انسان توانایی دارند "هدف" عمل حرکتی و حرکت‌های

نورون‌های آینه‌ای در قشر پری موتور شکمی، هنگامی که فرد عمل خاصی را انجام می‌دهد، انجام همان عمل توسط دیگری را می‌بیند و یا هنگامی که اصوات مربوط به آن فعالیت را می‌شنود، پاسخ می‌دهند (۱) و بدین ترتیب نوعی ارتباط شناوی - بینایی به حرکتی، یا نوعی تفسیر "دیدن" و یا "شنیدن" به "انجام دادن" را جلوه‌گر می‌سازند. چنین نظام

تحقیقات اخیر نشان دهنده این مطلب بودند که نورون‌های آینه‌ای به صادها نیز واکنش نشان می‌دهند^(۴). نورون‌های آینه‌ای دستگاه شنیداری، دسترسی دستگاه شنیداری به بازنمایی حرکتی یعنی انتقال "معنای حرکت" از بینایی به شنیداری را ممکن می‌سازد^(۱۶). بر اساس نظریه تکوینی، دو مسیر معناشناختی در نظر گرفته شده است: یک مسیر قدیمی تر که بر اساس فعال سازی شنیداری نورون‌های آینه‌ای برای رمز گذاری حرکت و مسیر تکوینی جدیدتر بر اساس فعال سازی نورون‌های آینه‌ای بازگشتی می‌باشد و در آن نورون‌های آینه‌ای کلاسیک برای فعال شدن، نیاز به اجرای حرکت ندارند. مشاهده عمل بدون اجرا شدن آن درک می‌شود^(۱۶). با توجه به این تمایز دو مرحله‌ای برای نورون‌های آینه‌ای، در هنگام فعال سازی نورون‌های آینه‌ای بازگشتی نیز همین فرایند مشابه وجود دارد^(۱۶).

بر اساس مطالعات اخیر، ریتم‌های آلفا منعکس کننده مدولاسیون پایین روی قشر حرکتی توسط نورون‌های آینه‌ای پره فرونتال می‌باشند که بین عمل و درک، ارتباط ایجاد می‌کند و به ویژه "دیدن" و "شنیدن" را به "انجام دادن" ترجمه و تفسیر می‌کند^(۲).

طبق یافته‌های انسفالوگرام (EEG)، وقتی فردی دستش را تکان می‌دهد یا شاهد تکان دان دست فرد دیگری هست، امواج مغزی که به آنها امواج "mu" گفته می‌شود، قطع می‌شوند. جیم پیندا و اریک التچولر پیشنهاد می‌کنند که علت توقف فعالیت این امواج، نورون‌های آینه‌ای هستند^(۶). علاوه بر پاسخگویی نورون‌های آینه‌ای به تصورات حرکتی، در انسان این نورون‌ها در شناخت سطح بالاتر نیز دخیل می‌باشند. ظرفیت یا توانایی ایجاد ارتباط بین بازنمایی بینایی فعالیت مشاهده شده با باز نمایی حرکتی آن، به یادگیری از طریق تقلید منجر می‌گردد^(۱۷). مکانیسم مشاهده‌ای/اجرا، گزینه ایده‌ای برای فرضیه تکاملی زبان از نوع نظام ارتباط اشاره‌ای است^(۱۸).

اختلالات تولیدی بیش از هر نوع عارضه گفتاری دیگر توجه آسیب شناسان گفتار و زبان را به خود مشغول کرده است. حدود ۵ درصد کودکان دبستانی دچار اختلالات تولیدی می‌باشند^(۱۹). تولید به رفتارهای همزمان و مربوطی گفته می‌شود که در جریان تنفس صورت می‌گیرند و دارای ویژگی تغییر، الگو پذیری و شکل‌گیری هستند. اگر تولید به صورتی ناقص صورت گیرد، احتمالاً کیفیت و قابل فهم بودن آن آسیب می‌بیند^(۲۰). از جمله مواردی که در اختلالات تولیدی دچار نقص می‌باشد مهارت فرد در تمیز شنیداری صدای اینها می‌باشد که توانایی جداسازی و تفاوت گذاری صدای از یکدیگر می‌باشد و از طریق

مورد نیاز برای انجام آن را توصیف کند. توانایی "تقلید حرکت هدف" و "شیوه اجرای" حرکت‌های آن پیش نیازی است برای توانایی تشخیص دادن "تقلید" از رفتارهای شبه تقلیدی و شبیه سازی^(۵). همین تمایز پژوهشگران را در مورد رابطه بین "تقلید" و یادگیری "زبان" به عنوان یک فرایند تکوینی در انسان به فکر انداخته است^(۶).

به هر حال با وجود این یافته‌های تهییج کننده، ولی هنوز داده علمی دقیقی وجود ندارد که توضیح دهد چطور فعالیت نورون‌های آینه‌ای عملکردهای شناختی را همچون تقلید برنامه‌ریزی می‌کند^(۷). این اطلاعات منجر به این شد که بعضی از دانشمندان پیشنهاد دهندهای نورون‌های آینه‌ای ممکن است که زیربنای "تئوری ذهن" (Theory of mind) در مغز باشند و از تئوری مغز خوانی حمایت کنند^(۸). تئوری ذهن به افراد اجازه می‌دهد تا افکار، امیال و قصدها را به دیگران نسبت دهند، اعمال آنها را توضیح دهند و یا پیش‌بینی کنند و متوجه مقصود آنها از انجام عملی خاص گرددن^(۹). زمانی که اعمال دیگران، به صورت فعالیت‌های انجام شده توسط خود بازنمایی و تفسیر می‌گردد، می‌توان درباره وضعیت ذهنی فرد مورد مشاهده پیش‌بینی‌هایی نمود که به توانمندی‌های "تئوری ذهن" منجر می‌گردد^(۱۰). Leslie و همکارانش (۲۰۰۴) نیز دریافتند که اشارات چهره ممکن است مکانیسم نورون‌های آینه‌ای را فعال نماید^(۲). نورون‌های آینه‌ای می‌توانند در درک فعالیت دیگران و نیز برای یادگیری فعالیت‌های جدید از طریق تقلید موثر باشند. برخی دانشمندان دیگر اظهار می‌دارند که شرکت نورون‌های آینه‌ای در امر تقلید می‌تواند بر اثربخشی تئوری ذهن تأکید کند^(۱۱).

طبق یافته‌های به دست آمده این گونه فرض می‌شود که نورون‌های آینه‌ای طبق مدل‌های "تئوری هبین" (Hebbian theory) و "یادگیری سلسله مراتب مشارکتی" (Associative Learning) "پرورش پیدا می‌کنند^(۱۲). تئوری هبین یک مکانیسم ابتدایی برای انعطاف‌پذیری سیناپسی ارائه می‌دهد، در جایی که یک افزایش قدرت اثر از سلول‌های پیش سیناپسی ایجاد می‌شود و منجر به دوام تحریک در سلول‌های پس سیناپسی می‌گردد^(۱۳). "یادگیری سلسله مراتب مشارکتی" توضیح می‌دهد که چطور نورون‌های آینه‌ای می‌توانند اعمالی را که مشاهده می‌کنند و یا انجام می‌دهند را با هم دیگر تطبیق دهند و چطور یک فرد قادر می‌شود حرکات بدن را تقلید کند. این تئوری توسط Heyes در سال ۲۰۰۰ مطرح شد^(۱۴).

در فرایند تحقیق، آزمودنی‌ها به دو گروه تقسیم شدند. به هر یک از آنها یک شماره داده شد، آنگاه از بین شماره‌ها ۳۰ عدد به صورت تصادفی انتخاب شدند.

ابزار مورد استفاده برای سنجش تمیز شنیداری، تست wep man بود. این آزمون، با استفاده از نتایج بدست آمده از پژوهش علی قربانی (۱۳۷۵) و بر اساس الگوی آزمون تمیز شنیداری wep man تهیه شده است و دارای ۴۰ جفت واژه است که ۳۰ جفت آن غیر مشابه و ۱۰ جفت دیگر مشابه می‌باشند. جفت واژه‌های مشابه به صورت جفت‌های کمینه هستند و تنها در یک واژه با هم تفاوت دارند. واژه‌های این آزمون در اثاق آکوستیک بر روی نوار ضبط شده است. در حین ضبط واژه‌ها، آغاز هر جفت واژه به فاصله ۵ ثانیه پس از آغاز جفت واژه قبلی گفته شده است.

شیوه نمره‌گذاری تست به این صورت است که تعداد خطاهای فرد در هر بار اجرای تست شمرده می‌شود. برای اجرای تست wep man، واژه‌های آزمون از طریق ضبط صوت پخش شدند. فاصله صورت آزمودنی تا ضبط صوت یک متر بود. بلندی و زیر و بمی صدا برای همه آزمودنی‌ها ثابت نگهداشته شد. برای اینکه آزمودنی تحت تأثیر عوامل دخالت کننده قرار نگیرد، در طول آزمون از تأیید کلامی و یا تأیید کودک با حالت‌های چهره و تکان دادن سر و یا هر علامت و یا نشانه دیگر پرهیز شد.

بعد از اجرای تست wep man در دو گروه، الگوهای بینایی اندام‌های گفتاری به گروه آزمودنی ارائه شد. این تحریکات توسط آزمایشگر با حرکت اندام‌های گفتاری، مشابه حالت تولید واژه‌های مختلف بدون تولید صدا اجرا شد و در حین انجام این حرکات آزمودنی فقط ناظر بود.

ارائه تحریکات بینایی به گروه آزمودنی در طی ۱۰ جلسه صورت گرفت و بعد از ۱۰ جلسه دوباره از گروه آزمودنی و گروه کنترل تست wep man گرفته شد که نتیجه آن در ادامه آمده است.

به منظور بررسی رابطه بین ارائه الگوهای بصری حرکت اندام‌های گفتاری (متغیر مستقل) و تمیز شنیداری (متغیر وابسته)، از آزمون آماری t student دو گروه مستقل استفاده شد.

یافته‌ها

میانگین خطای در گروه آزمایش پس از اجرای پس آزمون نسبت به پیش آزمون کاهش یافت. میانگین خطای در گروه کنترل پس از اجرای پس آزمون نسبت به پیش آزمون کاهش

مقایسه صدایهای شنیده شده با یکدیگر انجام می‌شود و شامل تفاوت‌گذاری صدایهای گفتاری برای متغیرهای مانند بسامد، شدت و الگوهای محتوایی می‌باشد (۲۱) و تأثیر به سزاپی در توانایی فرد در ادراک و فرمیدن تفاوت‌های موجود میان آواهای گفتاری دارد و برای رشد و تکامل آواشنختی ضروری می‌باشد (۱۹). با استفاده از آزمون تمیز شنیداری wep man مشخص شد که در هر سطح سنی، افراد مبتلا به اختلال تولیدی توانایی کمتری در تمیز شنیداری نسبت به کودکان طبیعی دارند (۲۳، ۲۲). افزایش توانایی تمیز شنیداری با عواملی همچون شدت، عالیم و ویژگی‌های مختلط شده در تولید ارتباط دارد. متغیرهای زمینه‌ای شامل وضعیت اقتصادی-اجتماعی، دو زبانگی، بعد خانوار و جنسیت نقشی در اختلال تولید و توانایی تمیز شنیداری ندارند (۲۴). بین میانگین تمیز شنیداری دانش آموزان بینا و نابینا تفاوت معنی‌داری وجود دارد (۲۵).

طبق تحقیقات صورت گرفته، افراد سندروم داون به علت نقص در منطقه ورنیکه به زمان بیشتری برای پردازش آوازی نیاز دارند (۲۶). طبق تجربه شخصی محقق با کودکان سندروم داون اکثریت قریب به اتفاق آنها در تمیز شنیداری دچار نقص می‌باشند و همین مساله روی مهارت تولیدی آنها اثر منفی خواهد داشت و مانع از تولید صحیح آنها خواهد شد. بنابراین با توجه به دلایل ذکر شده، این مطالعه به منظور بررسی تاثیر ارایه تحریکات بینایی بر تمیز شنیداری کودکان سندروم داون موردنظر اجرا قرار گرفت.

مواد و روشها

با توجه به تحقیقات مشابه و نیز نمونه در دسترس، گروه نمونه از ۶۰ فرد مبتلا به سندروم داون آموزس‌پذیر که در فاصله دی ماه سال ۸۶ تا مرداد ماه سال ۸۷ به مراکز توانبخشی تهران مراجعه کرده بودند، تشکیل گردید. دامنه تغییر سن افراد از ۹ تا ۱۷ سال با میانگین حدود ۱۳ سال بود. انتخاب این افراد به روش نمونه‌گیری هدفمند با استفاده از نمونه در دسترس صورت گرفت. معیار انتخاب آزمودنی‌ها شامل موارد زیر بود:

- کم شنوایی نداشته باشند.
- مبتلا به آسیب‌های عصبی مانند ضعف یا آپرالکسی در اندام‌های گفتاری نباشند.
- نابهنجاری‌های ساختمانی در اندام‌های گفتاری نداشته باشند.

بعد از اجرای تست تمیز شنیداری wep man نتیجه اجرای اولیه و ثانویه آن در گروه آزمایش و کنترل در جدول ۱ آمده است. خلاصه محاسبات آزمون t دو گروه آزمایش و شاهد، داده‌های مربوط به آمار توصیفی گروه آزمایش و شاهد در مراحل پیش آزمون و پس آزمون و داده‌های مربوط به آمار استنباطی گروه آزمایش و شاهد به ترتیب در جداول ۲ تا ۴ آمده است.

نامحسوسی نشان داد که تغییر حاصل شده را می‌توان به اثر تکرار مجدد تست نسبت داد.

جدول ۱- نتیجه اجرای اولیه و ثانویه تست تمیز شنیداری wep man در گروه آزمایش و گروه کنترل

آزمودنی	میزان خطأ در پیش آزمون	گروه آزمایش شاهد	گروه آزمایش	گروه شاهد	آزمودنی
۶	۴	۸	-۱۰	۱	۶
۱۴	۴	۱۳	۸	۲	۱۴
۱۱	۴	۱۲	۸	۳	۱۱
۱۲	۲	۱۰	۸	۴	۱۲
۹	.	۱۰	۱	۵	۹
۹	۹	۹	۶	۶	۹
۸	۱	۷	۲	۷	۸
۱۹	۵	۲۲	۷	۸	۱۹
۴	۴	۵	۸	۹	۴
۲	۹	۳	۱۹	۱۰	۲
۱۶	۸	۱۵	۱۲	۱۱	۱۶
۷	۳	۷	۱۰	۱۲	۷
۱۷	۷	۱۶	۱۰	۱۳	۱۷
۴	۴	۶	۹	۱۴	۴
۱۳	۴	۱۰	۷	۱۵	۱۳
۴	۱۳	۳	۲۲	۱۶	۴
۱۱	.	۸	۵	۱۷	۱۱
۱	۲	۲	۳	۱۸	۱
۹	۲	۶	۱۳	۱۹	۹
۸	۲	۸	۷	۲۰	۸
۶	۲	۷	۶	۲۱	۶
۱۷	۴	۱۹	۱۰	۲۲	۱۷
۷	۸	۹	۱۰	۲۳	۷
۶	.	۶	۳	۲۴	۶
۹	۳	۶	۱۲	۲۵	۹
۳	۷	۵	۱۰	۲۶	۳
.	۱	۱	۴	۲۷	.
۸	۱	۹	۶	۲۸	۸
۱۳	۵	۱۲	۱۵	۲۹	۱۳
۷	۹	۵	۲۰	۳۰	۷

بحث

نتایج حاصل از آزمون t نشان داد که تفاوت معنی‌داری میان میانگین کودکان سندرم داون گروه آزمایش و گروه کنترل وجود دارد. با ارائه تحрیکات بینایی، تعداد خطاهای در تست تمیز شنیداری گروه آزمایش (میانگین = ۴) نسبت به گروه کنترل (میانگین = ۸) کاهش یافته بود. بنابراین می‌توان با

میانگین خطأ در گروه آزمایش بعد از ارائه تحрیکات بینایی کمتر از گروه کنترل بود. تفاوت بین حداقل و حداکثر میزان خطأ در هر دو گروه زیاد و دامنه تغییرات گسترده بود. تفاوت بین حداقل و حداکثر میزان خطأ در هر دو گروه به خصوص در گروه آزمایش پس از ارائه تحрیکات و اجرای مجدد تست کاهش یافت.

می‌شود. نورون‌های آینه‌ای کلاسیک برای فعال شدن، نیاز به اجرای حرکت ندارند. مشاهده عمل (حرکت) بدون اجرا شدن آن درک می‌شود (۱۶). نورون‌های آینه‌ای دستگاه شنیداری، دسترسی دستگاه شنیداری را به بازنمایی حرکتی در میان نخستی‌ها به عنوان یکی از مشخصه‌های مشترک مطرح کرده است. به همین سبب، پیش‌بینی شده که ارتباط بین حرکت‌های شنیداری و بازنمایی حرکتی در نخستی‌هایی که "انسان اندیشمند" از آنها سرچشم‌گرفته وجود داشته است. Rizzolatti و Buccino (۲۰۰۵) عنوان کردند که پیش از پیدایش گفتار در انسان، انتقال "معنای حرکت" از بینایی به شنیداری به عنوان پیش شرط در انسان وجود داشته است. توانایی بازخوانی و کنترل حرکت‌های دهانی - گلویی با اندام‌های حرکتی مشابه و معنادار کردن این آوازاسی‌ها، نمودهای یک یادگیری جدید و یک فعالیت شناختی پیچیده‌تر است که این فعالیت توسط نورون‌های آینه‌ای بازگشته باشد. این یافته‌ها به نوعی بر اثرگذاری ارائه تحریکات بینایی به واسطه اندام‌های گفتاری بر سیستم شنیداری اشاره دارند و از نحوه ارائه تحریکات بینایی در این مطالعه حمایت می‌کنند.

مهارت تمیز شنیداری در کودکان دارای اختلال تولیدی به نحو بارزی پایین می‌باشد. تأخیر در رشد و بالندگی توانایی تمیز شنیداری، احتمالاً مسئول پیدایش اختلالات تولیدی می‌باشد (۱۹). همچنان که پیشتر گفته شد، اختلالات تولیدی از جمله شایع‌ترین اختلالات گفتار و زبان می‌باشد که علاوه بر کودکان سندروم داون در طیف وسیعی از کودکان مشاهده می‌شود. در اکثر این موارد تمیز شنیداری دچار مشکل می‌باشد. شواهد بالینی حاکی از این مطلب بودند که تقویت مهارت تمیزشنیداری این کودکان می‌تواند بر روند درمان اختلال تولیدی آنها تأثیر مطلوبی به جا گذارد و سرعت درمان را بالا برد. البته تاثیر بهبود مهارت تمیزشنیداری کودکان سندروم داون بر مهارت تولیدی آنها در این مطالعه سنجیده نشده است. بنابراین ارائه تحریکات بینایی با هدف اصلاح خطاهای تولیدی در کودکان سندروم داون و نیز طیف وسیعی از کودکان دارای اختلال تولیدی در تحقیقات آتی توصیه می‌شود.

از جمله این کودکان می‌توان به کودکان کم‌شنوا اشاره داشت که دچار ضعف در مهارت تمیز شنیداری و نیز اختلال تولیدی می‌باشند. تقویت این مهارت با شیوه‌های سنتی مستلزم صرف وقت و همکاری بالای کودک می‌باشد. همین مساله پیشرفت درمان را در این کودکان بسیار کند کرده است. بدیهی است با استفاده از رووشی که در این تحقیق ارائه شده می‌توان سرعت

ارائه تحریکات بینایی در کودکان سندروم داون، مهارت تمیز شنیداری آنها را تقویت کرد.

در این مطالعه سعی شد تا با در نظر گرفتن یافته‌های گوناگون در زمینه‌های مجرزا (- integrated competition hypothesis) ارتباطی بین آنها ایجاد کرده و در نهایت راهکاری نوین برای تسهیل درمان اختلالات تولیدی ارائه داد. مطالعه مشابهی در مورد این رویکرد التقاطی صورت نگرفته است، ولی می‌توان به صورت مجزا، فرضیه‌ها و نتایج این تحقیق را با موارد مشابه مقایسه کرد.

در این مطالعه سعی شد تا از سیستم بینایی قوی کودکان سندروم داون به نفع سیستم شنیداری و ارتقا مهارت تمیز شنیداری آنها استفاده کرد. همان‌گونه که در competition hypothesis بیان شده است بسیاری از سیستمهای مغزی، حسی و حرکتی، قشری و زیر قشری به وسیله ورودیهای بینایی فعال می‌شوند. تمام این سیستمهای از حیث میزان تحریک با هم در روابط هستند. با وجود رقابتی که بین این سیستم‌ها وجود دارد، یکپارچگی نیز بین همه آنها برقرار است (۲۷). بنابراین طبق مدل مodalیته مغزی، ارائه تحریکات بینایی نه تنها در سیستم بینایی بلکه در سایر سیستمهای نیز نقش محرك دارد. همین مطلب تایید کننده تاثیر تحریکات بینایی بر شنیداری در این مطالعه می‌باشد.

تحقیقات انجام شده در افراد مبتلا به سندروم داون، نتایجی دال بر ضعف عملکرد شنیداری ارایه داده‌اند. کودکان سندروم داون با وجود نقص عملکردی در منطقه ورنیکه و نیز توجه پایین، در پردازش شنیداری دچار مشکل می‌باشند. زمان پردازش اطلاعات شنیداری در این افراد طولانی‌تر از افراد عادی می‌باشد و این کودکان و حتی بزرگسالان سندروم داون در پردازش شنیداری بیشتر از بینایی مشکل دارند (۲۶). از طرفی در تحقیقات جدید این نتیجه حاصل شد که سیستم بینایی در افراد مبتلا به سندروم داون به خوبی عمل می‌کند. استفاده از مهارت بینایی قوی در این افراد منجر به بهبود مهارت‌های خواندن و به دنبال آن رشد گفتار و زبان در آنها می‌گردد (۲۸). به تبع استفاده از تحریکات بینایی (با توجه به موارد ذکر شده در بالا) در افراد سندروم داون می‌تواند به نفع سایر قوا عمل کند که سیستم شنیداری نیز یکی از این قوا می‌باشد. مطالعات ذکر شده در بالا تاییدی بر انتخاب کودکان سندروم داون به عنوان گروه آزمایشی و نیز اثرگذاری حرکات بینایی بر سیستم شنیداری آنها در این مطالعه می‌باشند.

تحقیقات TMS نشان داده که در انسان مشاهده عمل موجب تسهیل در فعال سازی عضلات مربوط به اجرای همان عمل

حاصل می‌شود به مستند کردن اطلاعات کمک می‌کند. بدیهی است می‌توان با در نظر گرفتن مبانی بنیادی تحقیق و توجه به شیوه اجرای کار، مطالعات بنیادی و کاربردی بسیاری در زمینه تاثیر بینایی بر شنیداری با شیوه ارائه شده در تحقیق و نیز ارائه راهکارهای نوین درمانی در زمینه درمان اختلالات تولیدی و تمیز شنیداری انجام داد.

و میزان تغییرات تمیزشندیاری را در این کودکان افزایش داد و به دنبال آن مهارت تولیدی آنها را بهبود بخشدید. بنابراین اجرای این تحقیق در کودکان کم شنوا و نتایج شگرفی که از آن انتظار می‌رود، از جمله پیشنهاداتی است که در این زمینه توصیه می‌شود.

همچنین همراه کردن مطالعات آزمایشگاهی برای روشن کردن تغییراتی که در نتیجه ارائه این گونه حرکات بینایی در مغز

REFERENCES

1. Keysers C. Mirror Neurons. *Curr Biol* 2009; 19: 971–73.
2. Jafari Z. The importance of mu rhythm function. translation of looking and hearing to doing. *Neuroscience Reviews* 2007; 5: 19. [In Persian]
3. Platek SM, Keenan JP, Shackelford TK. Evolutionary cognitive neuroscience. 2007. Available from: <http://www.wikipedia.org>
4. Gazzola V, Keysers C. The observation & execution of actions share motor and somatosensory voxels in all tested subjects: single-subject analyses of unsmoothed fMRI data. *Cereb Cortex* 2009; 19: 1239–55.
5. Nilipoor R. Creation of language origination in human and mirror neurons. *Journal of Baztab-e-Danesh* 2006; 1: 1. [In Persian]
6. Ramachandran VS. Mirror neurons and imitation learning as the driving force behind the great leap forward in human evolution 2010. Available from: http://www.edge.org/3rd_culture/3rd_culture/ramachandran/ramachandran_index.html -index.
7. Dinstein I, Thomas C, Behrmann M, Heeger DJ. A mirror up to nature. *Curr Biol* 2008; 18: R13–18.
8. Gallese V, Goldman A. Mirror neurons and the simulation theory of mind-reading. *Trends Cogn Sci* 1998; 2: 493–501.
9. Premack DG, Woodruff G. Does the chimpanzee have a theory of mind? *Behav Brain Sci* 1978; 1: 515–26.
10. Gallese V, Fadiga L, Fogassi L, Rizzolatti G. Action recognition in the premotor cortex. *Brain* 1996; 119: 593–609.
11. Michael A. The mirror system hypothesis. *Linking language to theory of mind* 2006; 2: 17.
12. Heyes C. M. Mesmerising mirror neurons. *NeuroImage* 2010; 51: 789–91.
13. Hebb DO, Ed. *The organization of behavior*. New York: Wiley & Sons; 1949.
14. Heyes CM. Where do mirror neurons come from? *Neurosci Biobehav Rev* 2010; 34: 575–83.
15. Walsh CC, Heyes CM. The role of experience in the development of imitation and the mirror system. *Philosophical Transactions of the Royal Society* 2009; 364: 2369–80.
16. Rizzolatti G, Buccino G. The mirror neuron system and its role in imitation and language. In: Dehaene S, Ed. *From monkey brain to human brain*. Massachusetts: The MIT Press, Cambridge; 2005.
17. Rizzolatti G, Craighero L. The Mirror-neuron system. *Ann Rev Neurosci* 2004; 27: 169–92.
18. Rizzolatti G, Arbib MA. Language within our grasp. *Trends Neurosci* 1998; 21: 188–94.
19. Dodd B, Ed. *Differential diagnosis and treatment of children with speech disorder*. 2nd ed. London: Whurr Press; 2005.
20. Alizade H, Ed. *Speech and language disorders in children*. Tehran: Roshd Press; 1994. [In Persian]
21. Ghorbani A. The overview of relation between functional articulation disorder and auditory discrimination in 6 to 11 years children in speech and language clinics [Dissertation]. Tehran, Iran: Faculty of Rehabilitation, Iran University of Medical University; 1997. [In Persian]
22. Wepman J, Ed. *Auditory discrimination test*. Chicago: Language Res Associates; 1958.
23. Travis Lee E, Ed. *Hand book of speech and audiology*. England: Hall Pub; 1971.
24. Salimi E. The overview of sound auditory discrimination ability in 5 to 8 years children in sixth zone of instruction and education department in Tehran [Dissertation]. Tehran, Iran: Faculty of Rehabilitation, Iran University of Medical University; 1999. [In Persian]

25. Khamooshi Jasbi H. The overview auditory discrimination of sighted and sightless children in first class of elementary schools in Tehran [Dissertation]. Tehran, Iran: Faculty of Rehabilitation, Iran University of Medical University; 1998. [In Persian]
26. Groen M, Alku P, Bishop D, Vera M. Lateralisation of auditory processing in Down syndrome: a study of T-complex peaks Ta and Tb. Biol psychol 2008; 79: 148-57.
27. Duncan J. Cooperating brain systems in selective perception and action. In: Inui T, McClelland JL, Eds. Attention and Performance XVI. Cambridge, MA: MIT Press; 1996. P.549-78.
28. Cohen WA. Health care guidelines for individuals with Down syndrome. 1999 revision. Down Syndrome Quarterly 1999; 4: 3.